

ת"פ 679/08 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד נادر אבו פרחה

בית משפט השלום בטבריה
ת"פ 679-08 רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע
הabezء נ' אבו פרחה

בפני כבוד השופט - ס. נשיא ניר מישורי לב טוב
בעניין: רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע
המאשימה
נגד
נادر אבו פרחה
הנאשם

nocchim:

מטעם המאשימה: עוז'ד צביבה כוכן
מטעם הנאשם: בעצמו ועוז'ד שאדី משעור - מהסנגוריה הציבורית

זכור דין

1. נadr האשם הוגש כתוב אישום בבית משפט השלום בטבריה המיחס לו עבירות של ציד חיית בר מוגנת, עבירה לפי סעיף 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיית הבר התשט"ז-1955 (להלן: "החוק") בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וכן עבירת ציד באמצעות רשותות - עבירה לפי סעיפים 5(6) ו- 14(א) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין.

מעובדות כתוב האישום עליה כי בתאריך 20.6.2014 סמוך לשעה 18:00 בעמק יעופori ונחל סער עסק הנאשם ביחד עם אחר שזהותו איננה ידועה למאשימה בצד חוחיות באמצעות רשות משיכה. הנאשם והאחר הספיקו לציד 6 חוחיות, עד לבוא הפקחים לעמק יעופori.

משהבחן לאחר בפקח שהייתה במקום הצל בבריחה מהשתה. חוחית הינה חיית בר מוגנת ולנאשם לא היה רישיון ציד.

2. בתאריך 1/3/16 כפר הנאשם בביצוע העבירות המיחסות לו בכתב האישום, שמיעת הראיות והסיכוםים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקי דין

שנשמעו בעל פה בתיק נפרשו על פני ארבע ישיבות ובסיום פרק שמייעת הראיות הורשע הנאשם בביצוע העבירות המוחסנות לו בכתב האישום.

3. בעיקרי הכרעת הדין נרשם כי בית המשפט מצא כי הנאשם ביצע העבירות המוחסנות לו מעבר לכל ספק סביר. במסגרת הכרעת הדין נקבע כי בית המשפט העדיף עדות התביעה על עדות הנאשם, קבע לאור הראיות שהוצעו לפניו כי הנאשם הוא שנזכה כד ציפורים שהוכח כי הין וחוחית במקומם ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה וכי ניסה לעזוב המקום עם הגעת פקחי המאשימה. כמו כן נקבע כי אין במחדר החקירה הנטען - אי חוקירתו והעדתו של עד ראייה בנסיבות המקירה כדי פגעה חמורה בהגנתו של הנאשם או כזו הגורמת לעיוות דעתו של הנאשם בנסיבות מקירה זה.

טייעוני הצדדים לעונש :

4. ביום 4/1/17 טענו הצדדים לעונש.

טייעוני המאשימה :

א. מדובר במספר לא מבוטל של חוחיות שניצדו על ידי הנאשם באותו יום, 6 במספר והוכח כי הנאשם מסר בפני עדים במקום אמת כי אילולא נתפס, היה בדעתו לתרפוש עוד כמהות בלתי מבוטלת ונוסף של חוחיות. הנאשם גם מסר לעדים כי עשה זאת למטרות סחר בהם, קרי, למטרת כלכלית.

ב"כ המאשימה הציג גלוין הרשעות קודמות (ת/6) , מדובר בנאים רצדייסט, אין זו פעם ראשונה שיידו במעל, ובמקרה זה ציד חוחיות, הוא נדון והורשע במספר הזדמנויות באותו סוג עבירה, ונראה כי מORA הדין וזרוי הדין שהושתו עליו בעבר, אין בהם די כדי לחזור לעשות את המעשים הנלוחים בהם הורשע פעם אחר פעם.

ג. בנסיבות אלו המאשימה סבורה כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם, ולשיטה לאור הרשותינו הקודמות, מתוך הענישה צריך לכלול בחובו גם רכיב של מאסר בפועל. הנאשם הורשע בפעם האחרונה באפריל 2013, היוו השנה לפני מועד האירוע נשוא כתוב האישום בו הורשע היום, כאשר בית המשפט בנכורת בתיק פילי 11-09-23450 גזר על הנאשם 3 חודשים מאסר על תנאי שלוש שנים, קנס כספי בסך 4,000 ₪, והתחייבות בסך 5,000 ₪ לשושן שנים (ת/7).

ד. המאשימה עותרת להפעלת התנאי בן 3 החודשים, להוסיף עליו עונש של מאסר שלא יפחית מ-6 חודשים נוספים, כך שייגזרו על הנאשם לא פחות מ- 9 חודשים, קנס שיהיה גבוה ממשמעותית, ולענין זה הפנה את בית המשפט לפיסיקותיו בשני תיקים : תיק פלי 15-08-47880 שם נדונו הנאים בגין ציד חוחיות לעונשי מאסר על תנאי בן 6 חודשים לשושן שנים, קנס בסך 12,000 ₪ וחתיימה על התחייבות על סך 20,000 ₪ לשושן שנים, וכן ע"פ 16-04-26784 שם דובר על לכידה של 5 חוחיות במאגר תל עדשים, ובנוסף ציפור מסווג שלדג לבן חזה, ובית המשפט המחייב בסופו של יום העמיד את עונשם של

כל אחד מהנאשמים על עונש של מאסר על תנאי של 6 חודשים לשוש שנים, קנס על סך 10,000 ₪ והתחייבות על סך 20,000 ₪ לשוש שנים.

ה. המאשيمة סבורה כי לאור העבר הפלילי של הנאשם הענישה צריכה להיות מرتעה באופן

משמעותי, ואולי יהיה בה כדי להניאו מהישנות מעשייו וזאת בדרך של מאסר לאחר סורג ובריח.

ו. לעניין הקנס, המאשيمة טוענת למתחם ענישה לאור הפסיכיקה שהוצאה לאור הרשותו הקודמות בין 10,000 ₪ ל- 25,000 ₪ כאשר יש ליתן משקל לכפירתו של הנאשם, עצם אחיזתו בשקייו ולעובדה כי אין מדובר במצב של "מודה ועווב ירוחם" וכן עותרת להטלת התחייבות כספית בסכום שלא תפחת מ- 30,000 ₪, מאסר על תנאי נוסף נוספת יפחת משנה לשוש שנים.

טייעוני ב"כ הנאשם :

א. מדובר בנאים בן 42 מזרח ירושלים, חי בנסיבות מאד קשה, מפרנס משפחה המונה זוג הורים ו- 4 ילדים, הוא המפרנס היחיד, חי מיד לפה, משכורתו החודשית לא עולה על 4,000 ₪, הגם שהוא גור בשכירות.

ב. בתיק עלו מחדלי החקירה, דבר שללא כל ספק פגע לגישת ב"כ הנאשם בזכותו של הנאשם להיליך הוגן.

ג. בתיקים כגן אלה, כמוות הציופורים או החוחיות מאד רלוונטיים ומשיליכו לעניין הקנס. במקרה זה, לא נתפסה חוחית אחת אפילו וגם לא חלק ממנו, זאת בשונה מהפסיכיקה שצירף ב"כ המאשيمة, כאשר בפסק הדין הראשון נתפסו 9 חוחיות ובפסק דין של המחויז נתפסו 5 חוחיות. עוד ציין כי מדובר בנאים הסובל מבעיות רפואיות, סובל בעיות כלויות, יומיים לפני מועד שמייצת הטיעונים הוא אושפז בבית חולים והציג מסמך רפואי בשפה הערבית (ג/1).

ד. מתחם הענישה בעבירות אלה נוע בין קנס של 1,500 ₪ עד 8,000 ₪, התחייבות ובעבירות חוזרות, מאסר על תנאי. ב"כ הנאשם הפנה לתיק פליי 01-09-9192 שם דובר בנאים שעסוק בצד חוחיות באמצעות רשות והotel עליו קנס על סך 1,500 ₪ אשר הוא הורשע בעבירות דומות.

ה. עברו של הנאשם אינו מכבד, ולאור כל האמור, מתבקש בית משפט לנוהג בענישה רחמנית כלפיו, להטיל קנס ברף הנמוך, ולהחתיימו על התחייבות. כן מבוקש להימנע מהפעלת המאסר על תנאי.

ה הנאשם טוען לעונש כי מצטרף לדברי בא כוחו וכי אין לו מה להוסיף.

בתום שמייעת טיעוני הצדדים לעונש ובטרם gibsh בית המשפט עדמה עונשית לעניין העונש הראי בתיק זה, מצאתו לנכון לקבל חוות דעת ממונה בעניינו של הנאשם מבלי שהוא בדבר משומן יצירת ציפייה או הסתמכות מצד מי מהצדדים לעניין העונש הראי בתיק זה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

בחוות דעתו הראשונה של הממונה נמצא כי הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות וזאת מאחר וסובל מבעיה רפואית הכלות ולא הציג אישור המראה על כשרותו לשעת עונש המאסר ב העבודות שירות, מסר הדושן ממשך פיסי מקל ועד עבודה מואצת.

לאור בקשה ב"כ הנאשם מיום 17/2/6 לפיה נוכח אי התאמתו הזמןית של הנאשם מבקש בדיקה רפואית נוספת , הוריתי לב"כ הנאשם לדאוג להגשת כל מסמך רפואי רלוונטי בפני הממונה וכי תוגש חוות דעת עדכנית מטעם הממונה עד יום 26/2/17.

בתאריך 19/2/17 הגיע ב"כ הנאשם הודעתו כי הגיע מסמך רפואי לעיון הממונה על העבודות השירות.

בתאריך 28/2/17 ניתנה חוות דעת נוספת מטעם הממונה לפיה מבקש לקבל חוות דעת רפואי מומחה (נפרולוג) נוכח שינוי מהותי בין ממצאי בדיקת הנאשם והמסמך הרפואי שהגיש לעיון הממונה ולפיכך הוריתי על מנת הזדמנות נוספת לנายגש חוות דעת רפואי מומחה בגין התאמתו לביצוע עבודות שירות עד יום 17/3/30.

בתאריך 17/3/1 הגיע ב"כ הנאשם מסמך רפואי אשר לא נערך ע"י רפואי מומחה כמפורט בהחלטת בית המשפט.

בתאריך 20/4/17 התקבלה חוות דעת השלישי של הממונה על העבודות השירות ממנה עולה כי הנאשם לא הגיע חוות דעת רפואי מטעם רפואי מומחה. בדין שהתקיים באותו המועד הבהיר ב"כ הנאשם כי הנאשם זמין לבדיקה בפני רפואי מומחה ליום 17/8/3 ולפנים משורת הדין אפשרי לנายน הגיע חוות דעת עד יום 17/8/15.

בתאריך 15/8/17 פנה ב"כ הנאשם בבקשת דחיה נוספת נוכח בדיקתו של הנאשם בפני רפואי רפואי מומחה, הפנימית לבדיות וטור נסף שנקבע ליום 4/10/17. לאור הבקשתה הוריתי על דחיה נוספת נספה במתן גזר דין ליום 17/6/11 וכי על הנאשם להעיבר חוות הדעת הרפואי עד יום 17/10/16.

עד לדין הקראת גזר דין לא הוגשה לעיון הממונה תעודת רפואית כנדיש. מחוות דעת רבייעת שהוגשה על ידי הממונה על העבודות השירות ביום 1/11/17 הודיע הממונה על אי התיאצבות הנאשם בפני בשלושה מועדים שבין מרץ לספטמבר 2017 ועל אי התאמתו של הנאשם לביצוע עבודות שירות. בתאריך 17/11/17 הוריתי על שליחת חוות הדעת הרביעית לעיון הצדדים ללא שהתקבלה התיחסות כלשהי מטעם ב"כ הנאשם.

בדין נוסף אשר התקיים ביום 6/11/17 טען ב"כ הנאשם כי קבעו לנายน תור בפני הרופא בשעה 11.00 , זה היה ערב חג סוכות, הוא הגיע בשעה 11.00 אך אמרו לו שהוא לא הבניין הבנוי, הוא הלך לבניין השני, ואמרו לו שהוא לא במבנה אלא הראשון, וכשחזר לשם המרפא נסגרה. הוא התקשר לבא כוחו ועדכן אותו במה שקרה, השומר שהיה שם אישר את דברי הנאשם ומאז ביקש הנאשם לקבוע תור וביקש הזמנה להציג בפני בית המשפט וכן אנתנו לו.

לשאלת בית המשפט מודיע אם כן לא קבע תור מاز סוכות האחרון השיב כי הגיע על מנת לקבוע תור וביקש לקבוע תור ולאחר הזמנה, הפקידה אמרה לו שלא נתונים הזמנות, ולא קבע תור, שכן לא נתנו לו הזמנה.

לפיכך ביקש ב"כ הנאשם לחתן לנאמ עוז הזרמנות לקבל את האישור הרפואי לא פסיקת הוצאות, וככל שבית המשפט יראה לנכון להטיל הוצאות, ביקש להישפט הבאותו היום (17/6/11).

בהתאם במסגרת דין יומ 17/6 קבעתי נכון כל האמור לעיל והסביר הנאשם כי אין בידי לקבל הסבירו של הנאשם שהנים מאולצים וניכר כי רצונו בהתmeshכות ההלכים ובדחית מתן גזר הדין בתיק זה. עוז קבעתי כי התנהלות הנאשם כמפורט לעיל אינה מתקבלת על הדעת וגרמה בתיק זה לשחבות בלתי מידתי ולא ראויות עת חלפה כמנה מעת מתן הכרעת הדין בתיק זה.

לפנים משורת הדין, לא חסם בית המשפט דרכו של הנאשם מקבלת ח"ד הממונה על עבודות השירות אך לאור התנהלותו המקוממת של הנאשם בתיק זה, מצאתי מקום להטיל על הנאשם הוצאות משפט בסך 2,000 ₪, אשר ישולם לאוצר המדינה עד מועד הדיון הקרוב. והוריתי על דחיתת מתן גזר דין ליום 18.1.18.

בהודעה נוספת שהתקבלה מטעם שירות המבחן ביום 14/1/18 נמסר כי הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות על פי הזמן שנשלחה ביום 12/12/17 בעקבות החלטת בית המשפט בדיון הקודם.

משכך אין בפני בית המשפט חווית דעת הממונה על עבודות השירות הקובעת כשירותו לריצוי המאסר בעבודות שירות.

הסביר לנאשם כי לא ניתן דחיה נוספת ובאם לא תוגש בפני בית המשפט ח"ד הממונה בשל שיוי בהגשת מסמכים רפואיים ינתן גזר דין במועדו.

הנאשם עבר כלל המסמכים הרפואיים שנדרש מטעם הרופא המומחה לעיון הממונה על עבודות השירות עד יום 1.1.18 וח"ד מטעם הממונה תוגש עד יום 18.1.18.

דין והכרעה

6. העבירה של ציד חיית בר מוגנת

סעיף 2 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 : איסור צידה -

"לא יצא אדם ציד או חיית בר מוגנת, אלא ברשותו ציד או בהיתר על פי סעיף 3".

סעיף 5 (6) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 קובע:

" 5. לא יצא אדם ציד בשיטות ובאמצעים אלה:

"(6) שימוש במלחמות, ברשותו או בדבוק;

עמוד 5

סעיף 14 לחוק להגנת חיית הבקר, התשט"ו-1955 קובע :

"(א) העובר עבירה על פי חוק זה או על תקינה שהותקנה לפי סעיף 16 למעט על פי פסקה (2), או העובר על תנאי מתנאי ראשון או יותר שנייה על פי חוק זה, דין, אם אין הוראה אחרת בחוק זה, מסר שנה אחת או קנס.
 (ב) העובר עבירה לפי הוראות הסעיפים 2, 3 ו-4 דין - מסר שנתיים או כפל הקנס האמור בסעיף 16(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מכאן כי העבירה של ציד חיית בר מוגנת היא עבירה מסווג עונש, כאשר עונש המאסר המקסימאלי בגין הינה שנתיים. כמו כן, העונש יכול להיות "מסר שנתיים או כפל הקנס".

סעיף 36 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 מורה כדלקמן :

"נקבע בחוק מאסר בלבד או נקבע מאסר או קנס לחולופין, רשאי בית המשפט להטיל מאסר או קנס או שניהם אחד; אולם מקום שנקבע בחוק מאסר חובה לא יטיל בית המשפט קנס בלבד".

סעיף 61 (א)(3) לחוק העונשין קובע כי :

"אם קובע לעבירה עונש מאסר למעלה משנה ולא יותר משלוש שנים - קנס עד 75,300 שקלים חדשים". מכאן כי בסמכות בית המשפט להטיל קנס עד 150,600 ל"נ.

השלבים בגזרת הדין

בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, מלאכת גזרת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים.

בשלב הראשון, על בית משפט לקבוע את מתחם העונש ההולם הנובע מן הערך החברתי שנפגע כתוצאה מהעבירה, מדיניות העונשה הנהוגה ביחס לעבירה זו ונסיבות ביצועה, לרבות מידת אשמו של הנאשם.

בשלב השני, על בית המשפט לבחון אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין לקלוא ובין לחומרא.

בשלב השלישי יקבע בית המשפט את העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם באם לא מצא נסיבות לחריגת מתחם העונש ההולם.

במקרה זה עסקין בעבירות אשר בוצעו בנקודת זמן ומקום אחד, כך שיש לראות בבחירה העבירות כאירוע אחד ולקבוע בגין מתחם עונש הולם אחד.

עמוד על שלושת השלבים:

השלב הראשון, קביעת מתחם העונש ההולם :

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו:

כב' השופט טירקל צין בرع"פ 04/1161 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל**, תק-על 2005(2), את האיסור לצד עוד מדיני המשפט העברי :

"בעניין ציד בעלי חיים ידועה תשובתו שלרבץ יצחקאל לנדא, (פולין 1713 - פראג 1793) בעל ש"ת "נודע ביהודה", שהי רבה של פראג ומגדולי הפסוקים שבדורו, שנסאל:

"איש אחד אשר זכהו השם בנחלה רחבה ויש לו כפרים ויערות אשר בה יערות תרמוסן כל חיתו יער, אם מותר לו לילך בעצמו לירות בקנה שריפה [=רובה ציד] לצורך ציד או אם אסור לישראל לעשות דבר זה, אי [=אם] משום צער בעלי חיים, אי משום בל תשחית, ואי משום שנגנו בו איסור".

בתשובתו אמר, בין היתר:

"וזמנם מאי תמה על גוף הדבר, ולא מצינו איש ציד [במקרא] רק בנמרוד ובעשה, ואין זה דרכי בני אברהם יצחק ויעקב...ואריך ימיה איש ישראלי בידים בעלי חיים בלי שום צורך רק למגור חמdet זמנה להתעסק בצדיה?!".

בסיכום דבריו אמר:

"ולכן יש בדבר זה מדה מגונה, דהינו אכזריות, וגם איסורה וסכנתא [=איסור וסכנה]... ולכן השומע לי ישכן בטחה שקט ושאנן בביתו, ולא יאבז זמנו בדברים כאלה... והיה זה שלום. מנאי [=ממני], הטרוד" (ש"ת נודע ביהודה מהדורא תנינא, יורה דעתה, סימן י') (ההדגשות שלי - י' ט').

כבוד השופט ג'ובראן עמד על הצורך בהחומרת העונשה המוטלת בעבירות הפוגעת בבעלי החיים ב- רע"פ 8122/2013 **חמאוו נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (27.1.13):

"בטרם סיום אצין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחויז, כי יש מקום להחמיר בעונשה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיית הבר והן חיית הבית. התאכזרות ופגיעה בעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטיימות לב וקholesות חשובים. נדמה כי דוקא בדיון הנוכחי, עידן השפעה טכנולוגית, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמיינות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקת

אכזריים שלבעלי חיים בתעשייה המזון, ועל צמצום מרחב המchia הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשוד בטבע.ברי, כי ישנים מקרים בהם אין מנוסה מגיעה בחיה ובצומח, בין אם לשם הצלה חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה علينا להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, ביחס מיוחד כאשר מדובר במני שעת זעקותינו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זהה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בעבלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי".

בע"פ (מרכז) 45128-12-10 - **עללא באזלאמיט ואח' נ' מדינת ישראל**, תק-מח 2011(2), נקבע על ידי בית המשפט בעניינה של עבירה הצד הבלתי חוקי כי :

"על ביהם"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכביר ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפוך בלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק ענישה של ממש תביא להרatitude ויהא בה כדי להציל את נוף ארצנו".

בע"פ(מרכז) 45128-12-10 **עללא באזלאמיט נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים משפטיים 15.05.11) נאמר לעניין ציד החוחיות בישראל :

"**החוcharה היא ציפור שיר צבעונית, חיית בר מוגנת, שבשל יופייה היא מהוות מטרה לצידים אשר צדים אותה לצורך גידולה בשבי. לעיתים מצלאים אותה עם הציפור קנריות וסוחרים בגין הכלאים, המכונה בערבית "בנדוק"** (מזהר), שלו שירה נאה."

החוקן אף הביע דעתו בעניין הצורך בהחמרה הענישה בתיקון החוק (תיקון מס' 6 תשס"ט-2008), ובו הוגדל גובה הकנס המרבי לכפל הকנס שנקבע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

במקרה שבפני מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני שעה שמדובר לא הנאשם בגין מות החוחיות ומайдך מדובר בהתארגנות בהיקף ממשי, בשימוש בראשות גודלה וצד 6 חוותות אשר נצדדו ולא שוחררו משבין לאחר הפסקת ביצוע העבירה בידי פקחי המשימה.

נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה אשר מנוסח בסעיף 4ב לחוק העונשין כדלקמן:

"**העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסיימן זה - העיקרי המנחה)".**

רכיב "מידת אשמו של הנאשם" בביצוע העבירה הוא עיקרון מנהה בענישה. בסעיף 40ט(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין נקבע כי בית המשפט יתחשב בהתקיימן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסביר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם:

(1) התכון שקדם לביצוע העבירה;

(2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה".

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירה של ציד חיית בר מוגנת. עבירת הצד הינה העבירה המרכזית והדומיננטית בחוק ואשר משנים לה עבירות החזקת חיית בר מוגנת, מסחר בחיות בר מוגנת והעברת חיית בר מוגנת זאת בכל האמור בחומרת העונש שנקבע בצדן של עבירות אלו על ידי המחוקק הן ממשר המאסר והן בגובה הקנס שניתן להטיל על עובר העבירה.

ה הנאשם והאחר פעלו תוך תוך תכון מוקדם ולא בלחת הרגע. הם הכינו מראש את הרשות, הכינו את כל הعبدוה באמצעותם ביקשו להציג הרשות, פרסו הרשות בשטח והצד יוציא באמצעות ציפור שננקשרה על ידי הנאשם כpit'ion. מדובר בתארגנות ושיתוף פעולה של שני אנשים ולא ניתן להפריד או לחלק אחראיותם לביצוע המעשה בשעה ששניהם נטלו בו חלק פעיל. עוד מצאתי כי הגעת הנאשם למקום מושבו בירושלים לצפון רמת הגולן מצביעה על תכון מוקדם.

"מידת הנזק" שנגרם או שהיא צפוי להיגרם מביצוע עבירה של החזקת חיית בר מוגנת הינה פונקציה של מספר גורמים :

א. סוג החיים אותה ביקש הנאשם לצוד, מידת נדירותה של אותה חיים, המאפיינים הייחודיים שבה, מידתה של סכנת ההכחدة בה מצויה החיים הניצודה, היקף ומהות האמצעים שננקטים על ידי הרשות לשם הגנה על שלוממה של החיים המוגנת בסביבתה הטבעית, מידת נפיצותן של העבירות שפוגעות באותה חיים מוגנת.

ב. קיימת חשיבות למספר החיים המוגנות שניצודה שלא כדין. אין דין של מי שצד חוחית אחת כדיננו של מי שצד עשרה חוחיות.

במקרה דן עסקינו במקרה הצדיק. החוחית הינה חיית בר מוגנת הנמצאת בשנים האחרונות במתקפת ציד בלתי חוקי, בעיקר על ידי חובבי ציפורים שגם סוחרים בהן, מכלאים אותו עם זנים אחרים למטרות רווח. התוצאה הינה כי החוחית נתונה בסכנת הכחדה. בפני בית משפט זה מובאים לדין נאים רבים באשמה כי ביצעו עבירות הצדיק בלתי חוקי בכלל ובעיריות הצדיק באמצעות רשותם בפרט וניכר כי אין מדובר בתופעה זניחה או ספרודית.

עוד קיימת חשיבות מסוימת לעובדה כי הנאשם הורשע בהצתת רשות גדרה וככלוב בשעה שהיד הייתה עוד נתויה עת הופתעו הנאשם והאחר במהלך העבירה וכן דברי הנאשם אשר מסר בפניהם שניים מעדי התביעה כי בគונתו לצד עוד חוחיות רבות - בבחינת עובדה המלמדת על היקף העבירה ביןוי עד גבוה ולא בודד של פגיעה בפועל ופגיעה פוטנציאלית באוכלוסייה החוחיות עקב מעשי הנאשם. על ההיקף הנרחב תעיד העובדה כי נצדו 6 חוחיות אשר נלקחו מהשתה על ידי الآخر ולא שוחררו משבין.

מדיניות הענישה הנוגנת

מעון בפסקה הנוגנת אשר הוגשה לעיון בית המשפט וגזר הדין אשר ניתן בעת האחרונה על ידי מותב זה עולה כי קיימת מגמת החמרה בענישה הכספיה הנוגנת בגין עבירות ציד חיית בר מוגנת בכלל ועבירות ציד של חוחיות בפרט, גם בגיןם של נאים נעדרי עבר פלילי (שלא כפי מקורה של הנאשם שבפניו שזו לרשותו הריבית באותה העבירה). להלן התייחסות לפסקה הנוגנת בעבירות ציד חיית בר מוגנת בניסיבות דומות ככל הניתן או שיש בהן כדי להשילך על רף הענישה במקרה שבפני:

א. בת"פ (שלום טבריה) 59310-07-15 **מ"י נ' קוואסמי ואח'**, לא פורסם (19/1/16) הורשו כל אחד מהנאימים על פי הודהתם בצד 9 חוחיות באמצעות רשות ונדון לעוני מאסר מותנה, קנס בסך 11,500 ₪ וחתימה על התchiaיות כספית בסך 30,000 ₪.

ב. בת"פ 15-08-303 (שלום טבריה) **מ"י נ' סיאם ואח'**, לא פורסם (15/12/15) הורשע נאם 2 על פי הודהתו בגין ציד 6 חוחיות באמצעות רשות ונדון לעוני מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התchiaיות כספית בסך 15,000 ₪.

ג. בת"פ 59339-07-15 (שלום טבריה) **מ"י נ' סיאם ואח'**, לא פורסם (15/12/15) הורשע נאם 1 על פי הודהתו בגין עבירת החזקת חיית בר מוגנת (לששת וnochot ציפור שיר) וכן ציד חיית בר מוגנת ביצירוף תיק נוסף (צד 6 חוחיות באמצעות רשות) ונדון לעוני מאסר מותנה, קנס בסך 13,000 ₪ וחתימה על התchiaיות כספית בסך 15,000 ₪.

ד. בת"פ 14-02-22845 (שלום טבריה) **מ"י נ' בדראן ואח'**, לא פורסם (2/12/15) נדון נאם 3 על פי הודהתו בעבירת ציד 20 חוחיות באמצעות רשות ונדון לעוני מאסר מותנה, קנס בסך 13,000 ₪ וחתימה על התchiaיות כספית בסך 15,000 ₪.

ה. בת"פ 11-08-39788 **מדינת ישראל נ' כנען ואח'**, פורסם במאגרים משפטיים, (20.10.2014) **הורשע הנאשם** על פי הודהתו בעבירת ציד חוחיות באמצעות רשות וככלוב. בשטח הצד נמצא רשות פרוסה ובתוכה לכודים 2 דורותים ופשוש ונדון לעוני מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התchiaיות כספית

במשך 20,000 ₪.

ו. בת.פ 2933/05 (שלום נצרת) מ"י נ' ابو עצב ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (21/12/06) הורשעו הנאשם בגין ביצוע 2 עבירות ציד וחוחיות ונדרונו לכנס בסך 10,000 ₪ ומאסר מותנה.

ז. בת.פ (שלום נתניה) 3519-08 מ"י נ' באזלאМИט ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (5/7/10) נדרנו הנאשם בגין החזקת 46 חוחיות ונדרונו לעונשי קנס בגין 5000 ש"ח, מאסר מותנה וחתימה על התחייבות כספית.

ח. בע"פ 25784-04-04 (מחוזי נצרת) מסארה ואח' נ' מ"י, לא פורסם (7/6/16) הועמד עונשם של כל אחד מהנאשמים אשר הורשעו לאחר שמיעת ראיות בצד 6 חוחיות ושלדג לבן בהסכמה הצדדים לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 וחתימה על התחייבות בסך 20,000 ₪. **במקרה זה היה הנאשם נעדרי עבר פלילי והציפורים שנמצדו לא נפגעו ושוחררו מבויין.**

מצבי הכלכלי של הנאשם כגורם בקביעת מתחם העונש ההולם :

ב"כ הנאשם ביקש להקל בקנס בגין יוטל על הנאשם וטען כי הנאשם סובל ממצבכלכלי קשה תוך השתכרות ברמה נמוכה והצורך לככל בני משפחתו אך לא הוצגו כל אסמכתאות שיתמכו בטענותיו אלו.

מתחם העונש ההולם:

לאור האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש בנסיבות ביצוע העבירה שבפני, לאור כל האמור לעיל ביחס לנאים הוא כדלקמן:

- א. מהימנות מהטלת מאסר ועד מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים שיכל וירוצה בעבודות שירות.
- ב. קנס כספי הנע בין 5000 ₪ - 16,000 ₪.
- ג. חתימה על התחייבות כספית בין 10,000 ₪ - 25,000 ₪.

השלב השני בגזירת הדין - האם יש מקום לסתות ממתחם העונש ההולם

לא נטען בפני כי הנאשם נזקק להליך שיקומי ולאור מהות העבירות בהן הורשע, לא מצאתי כי יש מקום לסתות ממתחם העונש ההולם לקולא ביחס לנאים.

יחד עם זאת, בהתאם לנسبות תיק זה לא מצאתי לנכון לצאת ממתחם העונש ההולם לחומרה, וזאת לאור העובדה של מתחם העונש ההולם רחב דיו הגם שעברו של הנאשם ביצוע עבירות דומות מכבד למדי.

השלב השלישי - קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון הנسبות שאין הקשורות ביצוע העבירה:

א. מגילון הרישום הפלילי שהוצג בפני (ת/6) בגין ביצוע עבירות לפי חוק להגנת חיית הבר עליה כי עברו של הנאשם מכבד למדי.

בשנת 1998 הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירות ציד ללא רישיון ציד (חווחיות), החזקת בעלי חיים מוגנים ללא היתר, ציד באיזורים אסורים וצד חיית בר מוגנת והוטלו עליו עונשי קנס בסך 500 ₪ וחטימה על התחריבות בסך 3000 ₪.

בשנת 2001 הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירת החזקת חיית בר מוגנת (חווחיות) ונדון לעונש קנס בסך 490 ₪.

בשנת 2006 נדון הנאשם בגין ביצוע עבירות ציד ללא רישיון, החזקת ערף טבע מוגן, פגעה בערך טבעי מוגן, ציד באמצעות מלכודות, החזקת בעלי חיים מוגנים ללא היתר, ציד חיית בר מוגנת (חווחיות), החזקת ערפי טבע מוגנים לעונשי קנס בסך 2500 ₪, חטימה על התחריבות בסך 10,000 ₪.

מעיון בפרוטוקול גזר הדין בתיק ת"פ 11-09-23450 (שלום נצרת) מיום 25/4/13 (ת/7) עולה כי הנאשם נדון על פי הודהתו בגין ביצוע עבירות ציד בלתי חוקי באופן שבשנת 2011 עסק בכך חוותית באמצעות רשות לכידה וכולבים בשטח חקלאי עמוק החולה, לרשות הלכידה נקשרה חוותית כפטון ובכלוב סמור לה היו לכודות עוד 3 חוותיות. בתא המטען של הרכב נמצא כלוב לציפורים וכן מזון לציפורים. בית המשפט (כב' סגנית הנשיא כתוארה אז, השופט לילי יונג - גפר) הטיל על הנאשם עונשי מאסר מותנה בן 3 חודשים, קנס בסך 4000 ₪ וחטימה על התחריבות כספית בסך 5000 ₪ (עליה חתם הנאשם ביום 25/4/13). לציין כי הן המאסר המותנה בן 3 חודשים והן התחריבות הכספיות הינמם בר יפהולה נוכחות הרשותהו של הנאשם בתיק שבפני).

במסגרת שמיעת טיעוני הצדדים לעונש בת"פ 11-09-23450 טען הנאשם כי עשה טעות, הוא "הפסיק עם זה כבר שנתיים", מבקש מאלוהים שיסלח לו על מה שעשה, מבקש גם מבית המשפט שיסלח לו על

המעשה ושהעונש יהיה קל ככל האפשר. הוא לא עובד, עזב את העבודה לפני חודשיים ומתקבל אבטלה וכי יש לו 4 ילדים.

במסגרת גזר הדין והנימוקים להטלת העונש במסגרתו, קבע בית המשפט כדלקמן :

"הנאשם כבן 39 ולחובתו 2 הרשעות קודמות מאותו סוג עצמו. האחרונה שבהן משנת 2006 אז הוטל על הנאשם קנס בסך 2,500 ₪ וכן התחייבות בסך 10,000 ₪. למרבה הצער, נראה כי הנאשם לא הפנים את הזדמנויות שניתנה לו וחזר לסתורו תוך שהוא מצטרף לשורה ארוכה של תושבי מזרחה ירושלים המגיעים לצפון הארץ על מנת לצדד וחוחיות ולמוכרן לאחר מכן תוך עשיית רוחחים נאים. הצד בוצע בשיטה אכזרית ביותר תוך גרים סבל והתעללות בחוחיות, והכל למען בצע כסף.

צדקת התביעה בכך שיש להחמיר עם ערביינימ מסוגו של הנאשם, במיוחד נוכח מצב העוגם של החוחיות בארץ, כעולה מהחותם הדעת שהגישה ובמיוחד כאשר ננקטות שיטות ציד אכזריות ועל אחת כמה וכמה, כשמדבר במי שחוור על מעשיו פעם אחר פעם.

לזכות הנאשם עומדת הودאות בהזדמנות הראשונה וחרטתו וכן מצבו הכלכלי הדחוק, אך באלה יש כדי להקל רק במעט בעונש הרاءו לו".

ג. הנאשם בטעיק זה לא נטל אחריות על מעשיו, לא הודה בהזדמנות הראשונה ולא חסר זמן שיפוטי יקר. במסגרת שמיית ראיות הצדדים נדרש בית המשפט לאربع ישיבות במסגרת העידו מספר לא מבוטל של עדי תביעה לרבות אזרחים שאינם עובדי המשימה, הנאשם והוצגו מסמכים וראיות לעין בית המשפט. גם שוכתו של הנאשם לבירר דין בבית המשפט לא אוכל לזקוף לזכות הנאשם קבלת אחריות על מעשיו וחסכו זמן שיפוטי יקר של בית המשפט, התביעה והעדים שנשמעו במשפט. גם במסגרת הטיעונים לעונש לא נטל הנאשם אחריות על מעשיו וכך גם אין למד מטיעוני הנאשם לעונש כפי שהובאו על ידי בא כוחו במעמד הטיעונים לעונש.

ג'. מطبع הדברים, הפגיעה הצפיה בנאשם ומשפחתו כתוצאה מהטלת עונש מסר בפועל מאחרוי סורג ובריח קשה שלא נתען בפני כי ריצה עונש מסר קודם קודם וכן לאור מצב רפואי וכלכלי נתען.

ד. על פניו מהו חלוף שלוש שנים וחצי מיום ביצוע העבירה ועד מתן גזר דין תקופה בה יש להתחשב לפחות במסגרת קביעת העונש הרاءו. עם זאת במקרה זה הוגש כתב האישום בחלוף שנה בלבד מביצוע העבירה, נשמעו ראיות התביעה על פניו למלילה מחצית שנה ומתן גזר דין בעניינו של הנאשם נדחה משך השנה לאור אי התיאצבות הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות ואי העברת מסמכים רפואיים נדרשים לעין הממונה. מכאן כי חלוף חלק נכבד מהתקופה מאז ביצוע העבירה ועד מתן גזר דין רובץ לפתחו של הנאשם בשל התנהלותו בתיק.

שיקול הרתעת הרבים :

שיקול נוספת להחמרה בעונשו של הנאשם הינו הצורך בהרעתה הרבים במקורה של עבירות ציד חיות בר מוגנות ולא יותר לרבות ציד חוחיות.

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מגדיר את שיקול הרתעת הרבים בקביעת העונש המתאים בהתאם להוועת מתחם העונש ההורם:

מצא בית המשפט כי יש צורך בהרעתה הרבים מפני ביצוע עבירה מסווג העבירה שביצע הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחומרה בעונשו של הנאשם תביא להרעתה הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בблаго לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלביד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההורם".

בתי המשפט עמדו בעבר על העובדה כי חלק גדול מתיקי החקירה בעבירות ציד בלתי חוקי נדרש בבית המשפט לראיות שיעירן נסיבות וזאת לאור **תחומי המחיה רחבי היקף בהם מצויה חיים הבר המוגנות ובهم פועלים עבריני** **הצד הבלתי חוקי המקשים על איסוף ראיות ישירות כר שלרוב נדרש נדרשת הרשות לאוסף ראיות נסיבות.** עובדה זו מקשה על הבאתם של עברינים לדין והרשעתם לא אחת בדיון.

פועל יוצא מן הכלל הראיתי הניצב בפני רשות האכיפה הינו קושי באיתור עבריינים והעמדתם לדין בגין ביצוע עבירות ציד בלתי חוקי.

גם בחינת תכליתו החוקית של הסעיף מוליכה למסקנה דומה. אין חולק היום כי אוכלוסיית חיים הבר במדינת ישראל נתונה בסכנה אמיתי של הכהדה ובפרט ציפור החוחית, וכי מינים לא מעטים נוכחדו כבר או עומדים בפני סכנת הכהדה. עיקר סכנת ההכהדה נובעת מפעולות ציד בלתי חוקי הפוגע ללא אבחנה, ללא מידה ולא פיקוח בחיות הבר השונות. אין גם חולק כי הצורך בהגנה על חיות הבר מפני אוטם צידים בלתי חוקיים הינו צורך חשוב ביותר לשם שימורו של המאזן האקולוגי בארץ ישראל, ולשם מניעת אובדןם של זנים שונים, שחלקם אופניים ואך "חודים" לאזרור זה. שיקול זה של הרתעת הרבים מתקבל במקורה זה משנה תוקף שעיה שמניע הצד הבלתי חוקי של ציפור החוחית הינו כלכלי מובהק

בחר המחוקק לנוקוט בלשון מרחיבת כל כר, ומדווע על בית המשפט ליתן פרשנות מרוחיבה צזו להוראות החוק.

762, (2) 2005 (2005).
ראה ע"פ 1166/06 עראדה נ' מ"י, רע"פ 1161/04 מחמוד חאג' יחיאן מדינת ישראל, תק-על

שיעור הרתעת היחיד :

התנהלותו של הנאשם במהלך האירוע ובמשפטו מלבדת כי נשקף מה הנאשם סיכון ממשי לביצוע עבירות נוספות גם בעתיד וכי לא הפנים חומרת מעשי ולא נרתע מן הסנקציות הפליליות שננקטו כנגדו עד עתה. זאת אני למד מן העובדה כי פעל באירוע עם אחר שזהותו טרם ידועה לצורך חוחיות מתוכנן היטב ולצורך בצע כספ לכל דבר תוך פגיעה בחוחיות אשר נלקחו ממקום ולא שוחררו לטבע, לאחר שכבר הורשע בשתי הזדמנויות קודומות בכך חוחיות ושלוש פעמים בהחזקת חוחיות. הנאשם ביצע עבירות בהן הורשע בתיק זה תקופה קצרה לאחר שהוטל בעניינו עונש מאסר מותנה, קנס כספי וחטם על התחבירות כספית שלא לעבור עבירות דומות אך גם בכל אלו לא היה כדי להרטיעו מלשוב שוב לסورو תוך תקופה קצרה. וכך אוסיף הייתם לkeitת אחירות או חריטה מצד הנאשם.

לאור האמור לעיל מצאתי כי יש למקום העונש הראי בעניינו של הנאשם ברף גבוהה של מתחם העונש ההולם (מתחם שבהתיחס לרכיב המאסר אינו גבוהה כשלעצמו) וכן לא מצאתי, מכל הטעמים לעיל, נסיבות חריגות אשר יצדיקו הארצת עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם. לציין כי לא הוצגו בפני טעמים רפואיים אשר יצדיקו הארצת המאסר המותנה, לא טוען ולא הוכח כי חיו של הנאשם נתונים בסיכון נוכח מצבו הרפואי וכי לא יוכל לקבל הטיפול הרפואי במסגרת הרפואית של שירות בית הסוהר.

לאחר שימוש טיעוני הצדדים לטענה נתתי דעתך לאפשרות ריצוי עונש המאסר על דרך של עבודות שירות נוכח הייתם מאסרים קודמים בפועל לחובת הנאשם ומצב רפואי נטען אף הנאשם גורר רגלו במשך כמעט שנה ולא עשה די לקבללת חוות דעת חיובית בעניינו. משכך הם פנוי הדברים אין לי אלא לקבל חוות הדעת השילית שהוגשה בעניינו כצד המצביע על אי התאמת הנאשם לריצוי מאסר. במצב דברים זה ונוכח כלל השיקולים לעיל אין מנוס מהטלת עונש מאסר על הנאשם שירוצה מארגוני סוגר ובריה.

במסגרת הטלת עונשה כספית בעניינו של הנאשם נתתי דעתך מחד גיסא לחומרת מעשי של הנאשם והאינטרס הכספי המנע מהמעורר ועבוריינים פוטנציאליים נוספים בביצוע עבירות מסווג אלו ומайдך גיסא לטענותו הנאשם בגין מצב כלכלי קשה והשתכרות נמוכה הגם שלא נתמכו באסמכתאות כלשהן, חילופי ההתחבירות אשר מהוווה נטל כספי נוסף על כתפי הנאשם והטלת מאסר בפועל אשר תפגע ביכולת השתכרותו של הנאשם במהלך התקופה הקרובה.

לאור כל האמור לעיל, הנני גוזר על כל אחד מה הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן שלושה חודשים.

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בין 3 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 23450-09-11 (שלום נצרת) מיום 25/4/14 וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם בתיק שבפני.

סה"כ מאסר שירצה הנאשם 6 חודשים.

הנאשם יתיצב למאסרו בבית מאסר צלמון ביום 01/4/2018 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשתו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם בהתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחן ומין של שב"ס, טלפונים: 77-9787336, 08-9787377.

לצורך הבטחת התיצבותו למאסר אני מורה על הוצאה צו איסור יציאה של הנאשם מהארץ אשר עומד בתקופה עד התיצבותו הנאשם לריצוי מאסרו. כמו כן יחתום הנאשם היום על התcheinות ע"ס 5,000 ₪ לבטחת התיצבותו למאסר.

באם לא ימלא הנאשם אחר התנאי הנ"ל במועדו תצא כנגד הנאשם פקודה לריצוי מאסרו שתוקפה מידיו. שירות בתי הסוהר יודיע לבית המשפט עם התיצבותו של הנאשם לריצוי העונש, שאז יבוטלו התנאים המגבילים.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא כי במשך תקופה של שלוש שנים מהיום לא עברו הנאשם עבירה על פי החוק להגנת חיית הבר, התשט"ו - 1955 וירשע בגין תוך תקופה התנאי או אחרים.

ג. קנס בסך 12,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורה אשר יורצה במקרה של כל עונש מאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה. הקנס ישולם ב - 24 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 18/9/18 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרתו לפירעון מידיו.

ד. אני מורה על חילוץ ההתחייבות ע"ס 5000 ₪ אשר הוטלה על הנאשם בתיק ת"פ 11-09-23450 (שלום נוצרת) מיום 25/4/14 עליה חתום ביום 25/4/13. ההתחייבות תשולם ב - 10 תשלום חודשיים ושווים החל מיום 1/9/18 ובכל 1 לחודש. אי עמידה באחד התשלומים יעמיד יתרת ההתחייבות לפירעון מידיו.

ה. הנאשם יחתום על ההתחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע במשך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 15,000 ₪. אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר במשך 90 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' שבט תשע"ח, 18 ינואר 2018, במעמד הנוכחים.